

November 2-án ünnepeljük halottak napját, amikor a Katolikus Egyház minden elhunytáról, de különösen is a tisztulás állapotában levő szenvedő lelkekről emlékezik meg.

Az Egyház a feltámadás és az örök élet hitével és az ebből fakadó reménnyel éli meg a halottak tiszteletének más kultúrákban is szokásos ősi cselekedetét, amelynek minden nép a maga módján tesz eleget.

Az Egyház kezdettől fogva imádkozik a megholtakért. A halottak napja mai formája a X. századra vezethető vissza: a cluny-i bencés szerzetesek már akkor ezen a napon emlékeztek meg az összes megholtáról. *„Add kegyelmedet elhunyt gyermekeidnek, hogy a földi élet halandóságát legyőzve örökre szemlélhessenek téged, aki alkottad és megváltottad őket”*

– kéri az Egyház az ünnepen bizalommal a Mindenhatót.

„Krisztus nem akart a haláltól menekülni, és minket sem tudott volna semmi mással jobban megmenteni, mint éppen halálával. Így tehát az ő halála mindenki élete lett” – Szent Ambrus püspök, testvére haláláról elmélkedve, e szavakkal foglalja össze a kereszténység legfőbb tanítását a halálról és a feltámadásról.

forrás: MKPK Sajtószolgálat/Magyar Kurír